

ket som helst andet Menneske som hos et Gaardmandsbarn. Jeg vil derfor gerne anholde denne Udtalelse, der aldeles intet har paa sig.

Angaaende det andet foreliggende Lovforslag vil jeg udtale, at vi med Glæde har hilst den Ændring, at de Brug, hvortil der er afhændet Tillægsjord, faar denne Jord til ren Ejendom. Det har været en meget uheldig Sammenblanding, der har fundet Sted i disse Brug, idet en vis Del af Brugene har været underkastet Bestemmelserne i Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje, medens den øvrige Del af Ejendommene ikke har været det. En saadan Sammenblanding virker altid uheldig. Vi hilser derfor med Glæde, at disse Ejendomme skal være ren Ejendom i Modsætning til det, som er foreslaaet i det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen's Forslag om disse Brug, hvorefter de, der nu fik Tillægsjord, skulde gaa ind under Loven af 4. Oktober 1919. Vi mener, det er en meget heldig Foranstaltning, at man gør rent Bord, at man bliver fri for disse blandede Ejendomme, som er uheldige af mange forskellige Grunde, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa i Øjeblikket. Den Foranstaltning, man her har truffet for at gøre Vilkaarne lige efter Husmandsloven og efter denne Lov ved at forhøje den Del af Byggelaanene, som skal forrentes, fra 6 000 til 8 000 Kr., finder vi ganske rimelig. Vi mener, at Forholdene væsentlig har ændret sig, siden denne Lov blev vedtaget i 1919, saaledes at en Forhøjelse af dette Beløb er fuldt ud forsvarlig. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det høje Tings Medlemmer ligeledes at stemme for dette Lovforslags endelige Vedtagelse.

Niels Frederiksen: Jeg skal ogsaa anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for begge Lovforslagene nu ved tredje Behandling. Den Ændring, der ved Behandlingen her er gennemført i den gamle Husmandslov, har uvægerlig gjort den bedre. Selv om vi ikke er Tilhængere af det Princip, hvorpaa denne Lov er bygget, anbefaler jeg, at man stemmer for Lovforslaget, for at vi kan faa det Udstykningsarbejde, som denne Lov muliggør, frem. Det ærede Medlem Hr. Olufson brugte ved anden Behandling ret kraftige Udtryk om mit Parti og mig angaaende vor Stilling til Spørgsmaalet om yderligere Tillægsloaan.

Formanden: Udtrykkene er paa-talt.

Niels Frederiksen: Jeg tror, at det ærede Medlem tager ganske fejl i sin Opfattelse af hele vor Stilling.

Naar vi er gaaet imod det Forslag, der er stillet fra Socialdemokratiets Side om en særlig Driftskredit for Statshusmænd, er det ud fra den Opfattelse, at man ikke bør gennemføre Undtagelseslovgivning for Statshusmændene mere, end det er nødvendigt, og man maa gaa imod den Opfattelse, at Statshusmændene er en Kreds af Borgere, der særlig har Krav paa Statens Bevaagenhed. Naar man en Gang har hjulpet disse Mennesker frem med en Haandsrækning mere, end nogen anden Borger i Landet faar, har man derved vundet Ret til at kræve mere af dem end af den Borger, der intet faar. Det er ud fra denne Grundtanke, at vi maa gaa imod en speciel Lovgivning om en yderligere Haandsrækning paa dette Omraade, og det er slet ikke et Paradeforslag, vi ønsker at fremsætte om Driftskredit for mindre Jordbrugere, det er et Forslag, der har været fremme og diskuteret mange Gange. Mit Parti har taget Stilling til dette Spørgsmaal allerede i Landbokommissionen fra 1911. Forholdene har stærkt nødvendiggjort, at man prøver paa at gennemføre et saadant Forslag nu, og da det ikke var muligt at finde en Form for vore Tanker som Ændringsforslag til de foreliggende Lovforslag, spurgte vi i Udvalget, om der var Mulighed for Tilslutning, og da denne Tilslutning ikke for Tiden kunde faas, maa vi gaa den Vej at fremsætte Forslaget som Udtryk for vor Tankegang paa dette Omraade og saa lade dette Forslag gaa gennem Tinget paa sædvanlig Maade.

Det ærede Medlem Hr. Olufson har heller ikke Ret i sin Paastand om, at man gennem disse Lovforslag forværrer Vilkaarene for den ubemidlede Borger. Det, det gælder om, er i Virkeligheden, at man giver den, der skal begynde, en saa god Start som muligt, saa er det Dygtigheden, der kommer til at spille Rollen i Fremtiden. Den dygtige fattige Mand kan meget bedre forrente 8 000 Kr. i det lange Løb end den udygtige velstillede Mand. Det er Livets Gerning, det kommer an paa, og det er dog vel ikke Meningen, at vi skal lovgive paa en saadan Maade, at den udygtige Mand, fordi han er fattig, kan sidde og klare sig i et Landbrug uden at udfolde den Energi, man med Rette kan kræve af ham hele hans Liv. Det, det gælder om, er, som sagt, at faa Startningsvilkaarene ordnet paa en saadan Maade, at den dygtige kan komme i Gang, naar han selv vil.

Jeg vil gerne berigtige en Udtalelse,